

Οι δικηγόροι της Βέροιας τίμησαν τον Προστάτη τους

/ [Επικαιρότητα](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας επί τη εορτή του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε αρτοκλασία για τους δικαστικούς λειτουργούς και μνημόσυνο για τους κοιμηθέντες συναδέλφους τους.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος στην αίθουσα εκδηλώσεων του **Δικηγορικού Συλλόγου Βεροίας** τέλεσε Αγιασμό και ευχήθηκε σε όλους με την ευκαιρία της έναρξης του νέου δικαστικού έτους.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

«Ζητεῖν τόν Κύριον ... οὐ μακράν ἀπό ενός ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρ-χο-ντα».

Στόν Ἄρειο Πάγο μᾶς μετέφερε τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνω-σμα, γιά νά παρακολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό κήρυγμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος φεύγο-ντας ἀπό τήν πόλη μας, ἀπό τή Βέροια, πῆγε στήν Ἀθήνα γιά νά κη-ρύξει καί ἐκεῖ τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό τό κήρυγμα, τό ὁποῖο μᾶς διέσωσε ἡ θεόπνευστη γραφίδα τοῦ συνεκδήμου τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου, τοῦ εὐαγγελι-στοῦ Λουκᾶ, ἔκανε ἄλλους νά τόν εἰρωνευθοῦν καί νά τοῦ ποῦν «ἀ-κουσόμεθά σου καί πάλιν», θά σέ ἀκούσουμε, δηλαδή, καί κάποια ἄλ-λη φορά, καί ἄλλους νά πι-στεύσουν καί νά ἀλλάξουν ριζικά

τή ζωή τους, ακολουθώντας τον Χριστό.

Ένας από αυτούς ήταν και ο έορταζόμενος σήμερα άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, ο προστάτης των δικαστών και των νομικών.

Άνθρωπος μέ εμπειρίες και γνώση κατανόησε την αλήθεια των λόγων του αποστόλου Παύλου και δεν άφησε τον εαυτό του να παρ-α-συρθεῖ από προλήψεις και προ-καταλήψεις που υπήρχαν την επο-χή εκείνη ένα-ντί-ον του Χρι-στοῦ και των χριστιανών.

Άνοιξε την ψυχή του στη διδα-σκαλία του εὐαγγελίου και ἔσπευ-σε μέ την πίστη του να βρεθεῖ κοντά στον Θεό, ο οποίος, ὅπως διαβεβαίωνε ο απόστολος, ἔβαλε μέσα στην ψυχή των ἀν-θρώπων την ἀναζήτηση του Θεοῦ, ο ὁποῖ-ος δέν βρίσκεται μακριά από τον καθένα μας.

Ὁ Θεός δέν δη-μι-ούργησε τον ἀν-θρωπο, ὅπως ὅλα τά ὑπόλοιπα ἔμβια ζῶα· τον ἔπλασε κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσίν του και ἐνε-φύ-σησε μέσα του την πνοή του. Αυτό τό στοιχεῖο του Θεοῦ που ἔχει κάθε ἄνθρωπος μέσα του, ὅσο και ἂν φθαρεῖ και ἀμαυρωθεῖ και ἀλ-λοιωθεῖ από την κακία και την ἁμαρτία, δέν παύει να ἀναζητᾷ τον Θεό, δέν παύει να θέλει να τον προσεγγίσει και να τον πλησιάσει, διότι διαφορετικά αἰσθάνεται κε-νός και μόνος.

Αλλά και ο Θεός βρίσκεται δίπλα στον ἄνθρωπο από την ἀγάπη του γι' αὐτόν, και σπεύδει να ἐπιβε-βαι-ώσει αὐτή την ἐγγύτητά του, κάθε φορά που ἐκεῖνος θά τον ἀναζη-τή-σει ἢ θά τον ἐπικαλεσθεῖ.

«Ζητεῖν τον Κύριον ... οὐ μακράν από ενός ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχο-ντα».

Αὐτή την ἐγγύτητα πρὸς τον Χρι-στό, τον ἀληθινό Θεό, που δέν εἶναι σάν τούς ἀπόμακρους θεούς του Ὀλύμπου, στους ὁποίους πί-στευε μέχρι τότε, αἰσθάνθηκε και ο τιμώμενος άγιος Διονύσιος. Και την αἰσθάνθηκε, γιατί στη ζωή του ἔκανε πράξη μία από τίς ιδιότητες του Θεοῦ, τή δικαιοσύνη.

Δικαστής ο ἴδιος και φύλακας των νόμων ὑπερασπιζόταν τό δί-καιο του κάθε ἀνθρώπου και τό ἀπέδιδε χωρίς να προσωποληπεῖ, χωρίς να κάνει διακρίσεις, χωρίς να ἐπιδιώκει τό δικό του συμφέ-ρον. Αυτό εἶναι κάτι που δέν εἶναι οὔτε εὔκολο οὔτε αὐτονόητο, για-τί ἡ διάκριση και ἡ ἀπόδοση του δι-καίου προϋποθέτει ἄνθρωπο κατὰ τό δυνατόν ἀπαθῆ, ο ὁποῖος μπορεῖ να ὑπερβεῖ την ὑποκειμε-νι-κότητά του και να συνεκτιμήσει την πράξη μέ την ιδιαιτερότητα τῆς κάθε προσωπικότητος, ὥστε να καταλήξει σέ ἀντικειμενική κρί-ση και ὀρθή ἀπόδοση τῆς δι-και-οσύνης, μιμούμενος τον δικαι-ο-κρίτη Θεό, ο ὁποῖος εἶναι δίκαιος και «δικαιοσύνας ἡγά-πησε»· γι' αὐ-τό και εὐλογεῖ ὅσους ἐπιδιώ-κουν τό

δίκαιο και εργάζονται γι' αυτό.

«Ζητεῖν τόν Κύριον ... οὐ μακράν ἀπό ενός ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχο-ντα».

Ἡ διαβεβαίωση αὐτή τοῦ ἀπο-στό-λου Παύλου, ἡ ὁποία εἴλκυσε τόν ἅγιο Διονύσιο τόν Ἀρεοπαγίτη καί τόν ἔκανε νά πιστεύσει στόν Θεό καί νά τόν ἀκολουθήσει, δέν ἴσχυε μόνο γι' αὐτόν, δέν ἴσχυε μό--νο τότε. Ἰσχύει ἀσφαλῶς καί γιά μᾶς, ἰσχύει καί σήμερα. Ἀρκεῖ νά διατηροῦμε ἐνεργή καί ζωντα-νή στήν ψυχή μας τήν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ. Ἀρκεῖ νά μήν ἐφησου-χάζουμε νομίζοντας ὅτι ἐπειδὴ εἴμαστε χριστιανοί, ἐπειδὴ ἔχουμε βαπτισθεῖ, βρισκόμαστε κοντά στόν Θεό καί δέν χρειάζεται νά τόν ἀναζητοῦμε.

Ἀσφαλῶς, ἐμεῖς δέν χρειάζεται νά τόν ἀναζητήσουμε, ὅπως τόν ἀναζήτησε ὁ ἅγιος Διονύσιος, ὁ ὁποῖος δέν τόν γνώριζε πρὶν νά ἀκούσει τό κήρυγμα τοῦ ἀπο-στό-λου Παύλου. Ἀλλά ὅσο καί ἂν τόν γνωρίζουμε, θά πρέπει νά τόν ἀνα-ζητοῦμε διαρκῶς, θά πρέπει νά μᾶς διακατέχει ὁ πόθος νά τόν γνωρίσουμε καί νά τόν προσεγγί-σουμε ὁλοένα καί περισσότερο.

Καί πῶς γνωρίζουμε τόν Θεό; Τόν γνωρίζουμε μέ τήν ἀγάπη μας πρὸς Αὐτόν, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του, ἐφόσον ὁ Χριστός μᾶς διαβεβαιώ-νει ὅτι σέ ἐκεῖνον πού τόν ἀγαπᾷ καί τηρεῖ τίς ἐντολές του, ὁ ἴδιος θά ἐμφανίσει τόν ἑαυτό του.

Αὐτῆς τῆς ἐμφανίσεως καί αὐ-τῆς γνώσεως ἀξιώθηκε καί ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, γιατί ἀγάπησε τόν Χριστό καί τήρησε τίς ἐντολές του.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τό δικό του παράδειγμα, πρω-τίστως ἐσεῖς οἱ δικαστές καί οἱ νο-μικοί πού τόν τιμᾶτε ὡς προστάτη σας, ἀλλά καί ὅλοι μας, ὥστε νά αἰσθανόμαστε τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καί νά ἔχουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη του στή ζωή καί στά ἔργα μας.